

Men Ministeriet kan naturligvis omvende sig, skønt der ikke er megen Grund til at tro det, for saa var man kommen vel vidt. Det var man ogsaa i det forhandlende Venstre i sin Tid, derfor var det et Tilbagetog, der blev foretaget af enkelte, ogsaa af de nuværende Ministre, og ikke noget stadseligt, det maa indrømmes. Det lød pænt, da den nuværende Landbrugsminister hin Paaskedag talte disse varme og djærve Ord i Salen, men at jeg saa en Mand den Gang! Nej, det gjorde jeg ikke. Det er altid ilde, at have gaaet saa langt, at have haft Fingrene længere ude end sundt og godt er for den Udvikling, som følger efter. Jeg sagde i sin Tid, naar nogen forlader en gammel og fejl Stilling, og melder sig til et nyt Arbejde, maa man tage mod vedkommende, men ikke stille ret store Forventninger til ham, og man maa være varsom med de Hverv eller Stillinger, man betror til saadanne Kræfter, der have kunnet lade sig drage til Grænserne af det allerfarligste. Jeg ser større Mandighed hos dem, der bleve staaende og toge Slaget og saa modtog deres Skrub bagefter.

Et Stormløb mod Ministeriet kan imidlertid ingen paavise, fra vor Side; af Hensyn til Ministeriet have vi aldrig til en Sag taget en anden Stilling, end vi ellers vilde, og ville aldrig gøre det, vi have altid taget vor Stilling for Sagens Skyld. Da vi under Ministeriets første Dage stillede en Dagsorden, var det ikke for Ministeriets, men for Sagens Skyld. Vi maatte, da disse Røster gik i det danske Folk, vise, at endnu var der dog tilbage Røster, der vilde holde paa den gamle Stilling, som Venstre havde udarbejdet i saa lang en Aarrække, og det er det, der bestandig vil være Tilfældet. Principperne, Sagerne, ville vi tage Stilling efter og kommer den i Modstrid med Regeringens Stilling, saa kommer Kampen til at staa derom, men ikke for Regeringens Skyld, men fordi Sagen kræver det. Et Stormløb har man aldrig set, og vil man aldrig se, saalænge Ministeriet kan bevare den parlamentariske Berettigelse. Det med Stormløb hænger maa-ske sammen med et Udtryk, man har brugt imod os. Det er vist det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), der har sat det ud først. Jeg godkender det, uagtet der er mange, der sige, at han der har forsnakket sig. Han sagde: vi ere en selvstændig, krigsførende Magt. Saa har Folk sagt: der kan man se, de ville bare vælte og bryde ned, der have vi Stormløbet! Jeg godkender i fuldeste Maal Udtrykket, og

enhver, der ser nogenlunde sundt paa Forholdene, maa indrømme, at det er sundt og sandt: vi ere en selvstændig, krigsførende Magt. Man kan sige, at vi ere ikke nogen stor Magt, men det kommer ikke det Spørgsmaal ved, man skal arbejde med de Kræfter, man har, og søge at vinde ny. Men vi ere en selvstændig Magt, det have vi vist Trin for Trin.

Det er tit, det kniber for gamle Kollager i Reformpartiet at blive klog paa os. Hvor er Linien, spurgte det ærede Medlem for Nørre Sundby (J. Jensen Aalborg Amts 1ste Valgkreds), og saa pegede han netop efter mig, kunne vi ikke faa Liniernerne trukket rigtig op, sagde han. Jeg synes, vi have gjort et betydeligt Arbejde, baade her i Rigsdagen og ude i Agitationen, og maa-ske mest i Arbejdet paa at skaffe os en Presse, der kan betjene os, og dette er lykkedes os over vor Forventning, og vist ogsaa over andres Forventning, men selvstændige ville vi være, det er det samme som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og det ærede Medlem for Assens (Berntsen) sige. Det er ikke for at rejse Bulder og Storm mod Ministeriet, men vi maa have vor egen Opfattelse, og falder den sammen med Ministeriets, kan det stule paa vor Støtte. Hvis Ministeriet en Dag vil slaa et Slag for den lige kommunale Valgret og Valgrettens Hævdelse i det hele — ved Spørgsmaalet om Grundlovsforandringen, — saa ved det, at det ikke har solidere Følgesvend end os, der behøver det ikke at frygte Svig eller Frafald i nogen Henseende og saadan vil det gaa i enhver Sag, Ministeriet tager op. Der-som den ærede Konseilspræsident engang kunde faa en rigtig Tro igen og en solid Tro, ikke alene paa sine gamle Tanker om Militærvæsenet, men paa saa mange andre Ting, saa han kunde møde med sine Forslag demokratisk formede, saa vilde det ærede Ministerium og Reformpartiet og andre se, at kraftigere Støtte end vor er ikke at faa.

Vi ere en krigsførende Magt, sagde det ærede Medlem for Middelfart, og det er for saa vidt rigtigt, thi kun gennem Krig og Kamp er der Mulighed for at arbejde sine Ideer op. Vi have hørt saa tit, det fandt første Gang Udtryk i de moderates Manifest af 1897, at Rigsdagen har kun et Middel: Forhandling; det blev understreget saa stærkt den Gang, som det vel kunde, at der var intet andet, kun Forhandling. Saa skarpt er det vel neppe siden kommet frem, men man er saa mange Gange stadig vendt tilbage til det